

HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Něco z krajiny

Student: Karolína Sedláčková

Vedoucí práce: MgA. Petra Vlachynská, Ph.D.

Fakulta umění a architektury TUL

Katedra umění

2021 - 2022 Letní semestr

Téma Karolíny Sedláčkové je bytostně propojené s její životní zkušeností, s místem kde vyrůstala, s Šumavou. Šumavu vnímá jako Místo, ztělesnění krajiny, bytost obdařenou jedinečnou identitou a duchovností. Tak jako přistupujeme k člověku, kterého si vážíme a milujeme, tak i Karolína vstupuje do dialogu se svou Šumavou. Rozhovor se uskutečňuje na konkrétních místech. Věty se skládají z jemných efemerních činů.

Karolína si klade otázku, jak tento rozhovor zprostředkovat, aby se nevytratila jeho autentičnost. Aby alespoň špetkou přenesla na diváka onu jedinečnou zkušenost. To je pro ni důležitější než „ukazování“ své zkušenosti. Proto volí minimalistický způsob a přenechává na divákovi, aby se vydal po jejích stopách, opatrně našlapoval, bral do rukou křehké svitky a předměty umístěné do staré krabičky, měl s „dílem“ smyslový kontrakt. Podobně jako se i ona smyslově a tělesně setkala s šumavskou krajinou. Kompaktnost, integrita díla a způsobu jeho prezentace považují za promyšlenou, reflektující současnou společnost.

Textová část byla od začátku zpracovávána velmi pečlivě. Karolína popisuje svůj tvůrčí proces, odkrývá svou osobnost a názory, odůvodňuje přesvědčivě výběr referencí. Téměř každé její slovo se zdá mít v celku práce své místo.

Téma bakalářské práce bylo od počátku řešeno velmi cíleně. Karolína hledala jak v práci postupovat, zkoušela různé možnosti, ale jakkoli nevěděla, co bude nakonec výsledkem její práce, držela se svého záměru, postupně formulovala důvody pro jednotlivá rozhodnutí, jakkoli byla možná učiněna intuitivně. Tím ovšem nechce říci, že její cesta byla zbavena pochybností nebo slepých odboček.

Osobně mě fascinuje s jakou jistotou se Karolína dokázala orientovat nejen v Šumavské krajině, ale i v sobě samé a tvůrčím procesu. Jak zůstávala věrná sama sobě, ale bez vzdoru, měkce. Pro sebe se ptám (spíš z obavy než kritičnosti), kde jinde je možné práci vystavit než v bezpečném prostředí školy, mezi lidmi, kteří Karolínu znají. Sama o sobě je práce velmi křehká fyzicky i ideově, nikoli nepevná. Klade na diváka vysoké nároky, které jsou proti proudu standartní výstavní praxe. Ponoří-li se člověk do krabice, jako by se odevzdal jinému pomalejšímu času. Dílo má s sobě jakousi hojivost, která otevřeného diváka odmění a třeba i inspiruje, jak by si autorka přála.

Navrhuji výborné hodnocení práce

V Praze 9. 6. 2022

Petra Vlachynská